

et laudat deū et corripiētē a solatē.
Quis em̄ ē q̄ pugt et n̄ vincit. n̄ qui
dicit. Infelix hō. q̄s meliterabit. grā
dei p̄ ihm xpm̄. **Glō.** ibid. dicit se grā
literatū. ne q̄s torpeat seaur. q̄i pec
catū n̄ ultra noceat. q̄ n̄ grā mase
rit. p̄m̄ iterū occupat. **Ex vita spa**
trū dixit senior fū turbato xpi ne
gligēcias et tēptatōes. q̄s i solitudi
ne paciebat. Tu se de in cella tua et
fac qd̄ potes sū p̄turbatōe. Et si na
ta fuit tibi aliq̄ t̄bulatō. noli desere
re locū. si crede in deo q̄ mittet grām
suā. et ipse erit tibi p̄solatio si i veri
tate eū rogaueris. **Itē** Quēsiuit ali
qū frat̄ seniorē dicēs. Quid facē dz
homo in oī tēptatōe. R̄ndit senior.
Flere dz in p̄spectu dīne t̄mitatis.
nemo em̄ sibi p̄p̄i sufficit. **Ger son** Ad
uersus ciuitas illa q̄antes tēptatio
nes inimici q̄ certe sūt immutabiles.
nō nisi vnu generale remediū repit.
vti b̄tō āthomo reuelatū extitit. vt q̄s
vix p̄fundā sp̄ hēat hūilitatē. et af
fectione sincera puroq; corde suā to
tā sp̄e in dei ac s̄cōz auxiliū statu
atq; se faciliē posse. eē dei grāz sen
ciat p̄maximā. Nichilomin⁹ tamen
suū sēp debitu faciat apud deum. et
obseruāciā mandatorū ei⁹. predi
cte immēdo sp̄ei. Nā sic firmē credi
m⁹ hōiem sola dei saluāi miā. ita eā
sumopē venerari. diligē. caripēdere
q; debem⁹. Verū nichil ita instruere
hōiem p̄t in tā varia tēptatōnū per
plexitate sic grā deūq; p̄ deuotū ora
tiōem in p̄funda hūilitate atq; p̄tri
tōe cordis fusam acq̄rit. **Itē** qd̄ d̄tā
ta sūt int̄ se ante tēptationes dif
formitate dispaēs et adūsē. ut si n̄

la doctrina sensatū hōiem imbuet.
nichilomin⁹ ipsa p̄fusibilis altan
cium impulsuū varietas satis sup
q; sufficeret vniuersas machina
ones elidere. An nō ad oculū termi
quō in vna hora p̄trarijs suahomi
bus qūq; fatigamur. q̄ vtiq; sil vere
neq; eē p̄t. **Ex** plū claz de hēfibi
hēm⁹ aug⁹. teste. q̄ inabili alēci
one fidē scām astruūt hic nesciēt.
nec vnq; int̄ se acordiā hūere. **Art⁹.**
trinitatē p̄sōāz cōn̄ satelliū vsq; ad
mortē defensat. **Cōn̄** satelliū vni
tē d̄mitatis affirmat. et vterq; hēti
cā p̄uitatē cōtumaciter retēnt. **Ca**
ceat ecia si vult. a inimici ei⁹ sacramēta
fidei sue cōprobabunt. Ita tēptatio
nes recte si attendim⁹ se mutuo cō
fundūt. q̄si nullo fundamēto subhi
stētēs. Tēptatio em̄ infidelitatis de
sperationē expellit et ecōn̄. Qui em̄
credit scripture sac̄ nō p̄t desperare.
et q̄ temptat de desperationē. oio non
p̄t eē incredul⁹. Si em̄ neq; gaudi
a celi neq; penas inferni eē credit. q̄
modo de illis tēptabit. Sic tēptatō
inuidie expellit tēptatōnē vane le
ticie. tenacitatis p̄digalitatē. ita
blādiās. et ecōn̄. sic de alijs. Meri
to igit̄ negociū tēptatiōis i tēbris p̄
ambulaē d̄r. qd̄ nulla ex pte verita
tis luce p̄fundit. h̄ totum velut mē
do sa falsitate pagitur.

Contra temptatōem infidelita
tis. Ca. 12.

Hacuc. Iust⁹ in fide sua
viuet. **Osee. 2.** Sposato
m̄ i fide. **Eccl. 1.** sapia a disa
plia dñi. a b̄nplacitū ē illi fides. a mā
fuetudo. **Heb. 11.** Sine fide ipossibile

est placere deo. **Cris.** Sicut per fidem vi-
cet regna: operati sunt iusticiae ad, glo-
sup illud eph. vi. In omnibus sumentes
scutum fidei in quo possitis omnia tela ne-
quissimi ignea extinguere. Fides est
rerum quas non videmus: que exci-
pit inimicorum tela et repellit tanquam
scutum. Sicut enim scutum preterit
ante omnia arma et sub illo tuta sunt:
sic fides protegit iusticiam que interi-
ora transfigi non sinit. Hanc fidem
prius impugnat dyabolus velut scu-
tum. **Uñ vñ.** **Prima** petit compū-
dubia sub sorte duelli pugnatura fi-
des ad. **Aug.** Nulle maiores diui-
cie nulli thesauri nulli honores nul-
la huius mundi maior est substantia
quam est fides catholica: que peccatores
homines saluat. cecos illuminat in-
firmos curat. cathecuminos bapti-
zat. fideles iustificat. penitentes repa-
rat. iustos viuificat. martires coro-
nat. virgines et viduas a coniuga-
les casto pudore conseruat. deicos or-
dinat. sacerdotes consecrat: saluandos
in hereditate eterna cum sanctis an-
gelis collocat. Si ergo dicis. credo:
fac quod dicis: et fides est. **Ambrosius.**
Aufer argumenta: ubi fides querit
iam dyalectica taceat: piscatoribus
creditur non dyalecticis. **Et iterum.** Ci-
to fides iexercitata languescit: et cre-
bris otiosa temptatur in comodis. re-
missas exubias callidus insidiator
irrupit: assuetum autem bello lupum hester-
na fraus instruat. et gloriose puehit
palma victorie. par ergo fidei corrup-
tele materia est. **Gregorius.** Diuina
operatio si ratione apprehendit non est ad-
mirabilis: nec fides habet meritum cui

humana ratio prebet exprimentum. **Cris.**
Sicut semper discere signum est nunquam
posse perficere: sic testimonium semper qua-
rere signum est nunquam velle credere. Talis
est natura fidei: quod tomagis veritatur
tantomagis accenditur. Virtus fidei
in pijs secura est. securitate piclita-
tur. Quid enim sic laxat vigorem fidei:
sicut longa tranquillitas? **Bernardus.**
Qualis sit cuiuscunque fides. tri-
bulatio probat. Fides granum sinapis
est: quod quanto plus teritur tanto plus
ardet. **Richardus.** Utinam attenderet
iudi. utinam aduenteret pagani: cum
quanta consue securitate per hac parte
ad diuinum iudicium poterimus accedere.
Nunc cum omni perfidia deo dicere poterim?
domine si error est. a tempore decepti sumus? Nam
ista in nobis tantis signis et prodigi-
is confirmata sunt: et talibus que non
nisi per te fieri possunt. Certe a summe sci-
tatis viris sunt nobis tradita: et cum
suma et autentica attestacione proba-
ta: tempore cooperante et sermonem confir-
mate sequentibus signis. Hinc est utique
quod perfecti fideles patientes sunt mori pro
fide: quod fidem abnegant. Nichil enim per
auidubio firmum tenetur: quod con-
stanti fide apprehendit. **Thomas.** Fi-
delis non crederet. nisi videret ea esse
credenda vel propter euidentiam signorum
vel ex auctoritate diuine doctrine: et
quod plus est. ex interiori instinctu dei
mouentis mentem hominis. Fides enim
est donum diuinum supernaturaliter homi-
ni infusum: ad credendum illa quorum
visionem in vita eterna perfruemur. et
per que ducimur in illam. Hinc est quod fi-
dei non potest subesse falsum: quod inmitit per me-
ritum. Et ergo qui discredidit unum

artiaulū p̄tinaciter: nō ē fidelis ac.

Con̄ septa cōez desperacōis. **Ca. 1.**

Ezechiel. **D**iuo ego dicat do-
min⁹ nolo mortē impij: sicut
cōuertatur a via sua et
uiuat. Et quare moriemini dom⁹
israhel? Nūq̄d volūtatis mee ē mors
impij dicit dñs: a n̄ magis ut p̄cāt et
uiuat. Si autē se impi⁹ a via sua
mala et egeit p̄niā: et custodierit oīa
p̄cepta mea: vita uiuet et n̄ moriet̄.
Oīm iniquitatū ei⁹ q̄s opat⁹ ē n̄ t̄cor-
dato: p̄. 28. Doctrina sapie aīe tue
dulcescat: quā cū inueniēs. hēbis in
nouissimis spēs: et spes tua nō pibit.
Ne infidēis et q̄ras impietate ī do-
mo iustineq; vastes regē ei⁹. **Spe-**
cies em̄ cadit iust⁹ et resurgit. **Job. 1.**
In sex tribulacōib⁹ liberabit te: et in
septia non t̄gēz te malū. **Eccl. 1.** Cū si
occiderit me: sperato in euāg. **p̄. 16.** Be-
atus ē q̄ sperat in dño. **Eccl. 20.** **R.**
I⁹ sperauit in illū et cōfusus ē. Quis
inocauit illū et desperit eū? Qm̄ pi-
us et misericors est. Qui t̄ctis dñm
sp̄are in illū: sustinete mīa ei⁹: et nō
deflectatis ab illo ne cadatis. **p̄. 6.** Ne
neplacitū ē dño sup̄ timētib⁹ eū: et ī
hijs q̄ sperāt sup̄ mīa ei⁹. **Miserati-**
ones ei⁹ sup̄ oīa opa ei⁹. **Ad heb. 6.**
Fortissimū solaciū hēam⁹ q̄ confu-
gim⁹ ad tenendā p̄positā spem: quā
fiat anchora aīe hēm⁹ tutā ac fir-
mā. **Glō. ibidē.** Sicut em̄ āchora na-
uem: sic spes tenet aīam ne merga-
tur in salo hui⁹ mundi p̄sentēdo in-
q̄tati: et nō longe a terra picatur et
circūdūgāt om̄i vento doctrine. **Noli**
abrūpi anchora: anq̄ interes in por-
tū. **Impossibile** em̄ est mētiri deū: qui

per iuramentū repromisit in procel-
lis temptacōnum succurrere ac lō-
ganimit̄ expectantes remunerare.
Ad rō. 1. **S**pes non confundit: glo-
sa. q̄ est ī dō q̄ non fallit nec fallēpt:
cōstat ergo eam eē implendā. **Ma-**
gister. **S**pes est certa expectacō fu-
ture b̄titudinis: ex gracia et merito
pueniens. **p̄. 10. h. ij.** **Filioli.** hec scribo
vobis: ut non peccetis. **S** et si quis
peccauerit: aduocatum habem⁹ ap̄
patrem iustum: et ipse est p̄piciatio
pro peccatis. **N**on pro n̄is t̄m: sed
eciam p̄ totius mundi. **Aug⁹.** Qui si
bi quod habet tribuit: nōdum habet
spem. Qui autē spem non habet: ad tē
nō potest puenire. **N**emo desperet:
latro agnouit: petrus negauit: ipe-
tro demonstratur quē q̄ iustum non
debere de se p̄sumere: in latrone nul-
lum impiū cōsūsum debere diffidere.
Timeat ergo bon⁹ ne pereat per su-
perbiam: et malus non desperet per
multam maliciam. **J**udam tradito-
rem nō tam scelus quod cōmisit: q̄
indulgentie desperacō fecit p̄hēmi-
terire. **Iero.** Omne op⁹ leue fci solē
cum eius p̄cium cogitatur: et spes
p̄mij solaciū fit laboris. **Bern-**
hard⁹. Tu es domine spes mea: q̄d
quid agendum: quicquid declinan-
dum: quicquid tolerādum: quicquid
optādum: tu es dñe spes mea. **H**ec
vna videt̄ oīm p̄missionū causa: hec
tota ratio ^{mea} expectacōis. **P**retēdit al-
ter meritū: sustinere se iactat p̄dus
dici et estus: ieiunet bis in sabbato
ac: michi autem adherere deo bo-
num est. **p**onē in dño deo spem meā.
Si in p̄mia p̄mittit p̄ te obtinēda